

forsikringsagen er for Landet, udbredt. Naar Præmieindbetalingen er vokset saa stærkt, maa det sikkert ogsaa tilskrives de unge Selskabers Arbejde og Vækst, og den Erfaring, som disse i de forgangne Aar har gjort, fortjener at høres. Det vilde være ganske uretfærdigt og at spille Haarsard med Livsforsikringsagen, hvis man ogsaa nu alene vilde lytte efter de ældre Selskaber og lade deres: „Vi alene vilde“ være eneraadende. Har man oppe i det andet Ting, hvor Udvalget for største Dele bestod af de gamle Selskabers Repræsentanter, taget maaske lidt for stærkt Hensyn til disse ældre Selskaber, og har det ærede Medlem fra Røskilde (Jerichow) ogsaa fremhævet disse — jeg tror, det var 4 — ældre Selskaber, jeg skal ikke atter nævne dem, som skulde være en Slags Overklasse, saa tror jeg paa den anden Side, at det høje Ting, som er det folkevalgte og den almindelige Valgrets Ting, vil være lydligt ogsaa overfor Røster, der kommer fra de unge Selskaber, som nu kan tale med af Erfaring. At de bliver taget med her, er det eneste retfærdige og for al national-økonomisk Velfærd paa dette Omraade eneste heldbringende Standpunkt; det tjener nemlig til at gøre Loven saaledes, at den først og sidst tager Sigte paa Livsforsikringsagens Fremme.

Jeg skal derefter vende mig til selve Lovforslaget, og jeg skal da ligesom flere ærede Talere baade her i Tinget og ovenover begynde med de to vigtigste Bestemmelser, §§ 17 og 19. Jeg vil begynde med § 19. Det er de Bestemmelser, der vedrører den nye Form for Afskrivning af Erhvervesomkostninger. Det er vel for de fleste almindelige Mennesker undertiden lidt vanskeligt at følge med navnlig alle de tekniske Udtryk, der bruges i Livsforsikringsvirksomheden. Jeg vil derfor tillade mig blot ved et lille Eksempel at illustrere de Udtryk, der saa tit forekommer her, og som det gælder om at kende for at forstaa, hvad Loven vil, og hvad den tenderer imod. Det er disse tre Udtryk: Bruttopræmien, Nettopræmien og Tillægspræmien. Lad mig tage et Eksempel. En Mand tegner en Livsforsikring. Han har i Forvejen beregnet, at han af sin aarlige Indkomst vil kunne spare 120 Kr. til dette Brug, og hans Livsforsikring

bliver da til en Præmie af 120 Kr., og den vil han indbetale enten hel-, halv- eller kvartaarsvis, saaledes som han nu ordner det. Det er det, vi kalder Bruttopræmien, det, som Manden indbetaler til Selskabet. Men inde paa Selskabets Kontor deles denne Præmie af Aktuarerne, Beregnerne, de teknisk kyndige, i to Dele. Den ene Del kaldes Nettopræmien, den anden Tillægspræmien. Jeg kunde tænke mig, at denne Præmie paa 120 Kr. paa mange Selskabers Kontorer vilde blive delt saaledes, at den ene Del var de 100 Kr. og den anden Del de 20 Kr. Saa vilde de 100 Kr. være det, man kalder Nettopræmien, og de 20 Kr. Tillægspræmien. Nettopræmien, de 100 Kr., bliver af de teknisk kyndige efter den af Forsikringsraadet godkendte Dødelighedstabel beregnet som det, der skal være nødvendigt for, at Selskabet i Fremtiden skal kunne klare de Forsikringskrav, som Policen stiller til det. Til denne Nettopræmie lægges Renter af det henlagte til en vis Rentefod, som altid er lav, nemlig $3\frac{1}{2}$, højst $3\frac{3}{4}$ pCt. Denne Nettopræmie, altsaa i dette Tilfælde de 100 Kr., er det, som Loven kræver henlagt til det, der hedder Præmiereserven, som er Hovedbestanddelen af Forsikringsfonden. Nu kommer vi til Tillægspræmien, de 20 Kr. Det er det Tillæg, som Selskabet beregner sig for at kunne drive Forretningen videre, og som er nødvendigt dels til Administrationen — til Kontorudgifter og Lønninger —, dels til Akkvistitionen, Agentvirksomheden, Agitationen, som vi kalder det, ude i Befolkningen. Nu maa det erindres, at denne Tillægspræmie betales, saa længe Forsikringen løber. Bruttopræmien er jo ens hvert Aar. Af Tillægspræmien medgaar et Beløb til Erhvervelse af Forsikringen, lad os f. Eks. sige, som her foreslaaet, 30 pCt.; 30 pCt. af 20 Kr. bliver 6 Kr. Dem vedbliver den forsikrede at betale hvert Aar som Vederlag for den Udgift, Selskabet har haft ved at erhverve Forsikringen, men Selskabet skal, idet det erhverver Forsikringen, udbetale hele Beløbet paa een Gang. Men nu krævede den gamle Lov ikke denne Udbetaling foretaget paa een Gang, man tillod Selskaberne at opføre den som et Aktiv og at afskrive den paa deres Regnskab i Løbet af 6 Aar. Nu vil de alle